

Την εβδομάδα πριν από τον θάνατό του, η Καρντίνια Γου-Πάτρικ ήταν σχεδόν συνεχώς δίπλα στο κρεβάτι του πατέρα της, του Μπάτρικ, ο οποίος, όταν ενημερώθηκε ότι η κατάστασή του είχε φτάσει στα όρια των δυνατοτήτων της ιατρικής και ότι το μόνο που μπορούσαν ήταν να κάνουν ανώδυνες τις τελευταίες στιγμές του, αποφάσισε να πεθάνει στο σπίτι του, στο αγαπημένο κρεβάτι του. Η Καρντίνια, που ήξερε εδώ και καιρό ότι πλησίαζε το τέλος, είχε ακυρώσει όλες τις δουλειές και τα ραντεβού της μέχρι νεοτέρας, και είχε πει να βάλουν μια πολυθρόνα κοντά στο κρεβάτι του πατέρα της.

«Δεν έχεις κάτι καλύτερο να κάνεις από το να κάθεται εδώ πέρα;» είπε στ' αστεία ο Μπάτρικ στην κόρη του, το μόνο παιδί του που ζούσε ακόμα, ενώ εκείνη μόλις είχε έρθει και καθόταν παρέα του όπως κάθε πρωί.

«Προς στιγμήν όχι», του είπε.

«Αμφιβάλλω. Είμαι σίγουρος ότι κάθε φορά που βγαίνεις από το δωμάτιο για να πας στην τουαλέτα πέφτουν πάνω σου οι υποτακτικοί σου που χρειάζονται την υπογραφή σου για κάτι».

«Όχι», είπε η Καρντίνια. «Όλα προς το παρόν είναι στα χέρια της εκτελεστικής επιτροπής. Όλα είναι στο ρελαντί για το εγγύς μέλλον».

«Μέχρι να πεθάνω», είπε ο Μπάτριν.

«Μέχρι να πεθάνεις».

Ο Μπάτριν γέλασε, αδύναμα, γιατί αδύναμα πια τα έκανε όλα σ' αυτό το στάδιο. «Φοβάμαι πως είναι εγγύτατο».

«Προσπάθησε να μην το σκέφτεσαι».

«Εύκολο να το λες εσύ». Έμειναν για μερικές στιγμές ήσυχοι, σιωπηλοί, απολαμβάνοντας ο ένας την παρέα του άλλου, ώσπου ο Μπάτριν έκανε μια γκριμάτσα ακούγοντας έναν ήχο και στράφηκε στην κόρη του. «Τι ήταν αυτό;»

Η Καρντίνια έγειρε ανάλαφρα το κεφάλι. «Εννοείς το τραγούδι;»

«Κάποιοι τραγουδάνε;»

«Έξω έχεις ένα πλήθος που ήρθε να σου συμπαρασταθεί», είπε η Καρντίνια.

Ο Μπάτριν χαμογέλασε. «Είσαι σίγουρη ότι γι' αυτό ήρθαν;»

Ο Μπάτριν Γου, πατέρας της Καρντίνια, ήταν επισήμως ο Ατάβιο Στ', Αυτοκράτωρ της Αγίας Αυτοκρατορίας των Αλληλεξαρτημένων Κρατών και των Εμπορικών Συντεχνιών, Βασιλιάς του Κόμβου και των Συνδεδεμένων Εθνών, Κεφαλή της Αλληλεξάρτητης Εκκλησίας, Διάδοχος της Γης και Πατέρας Όλων, Ογδοηκοστός έβδομος Αυτοκράτορας του Οίκου των Γου, που καταγόταν από την Προφήτισσα-Αυτοκράτειρα Ρακέλα Α', την ιδρύτρια της Αλληλεξάρτησης και Σωτήρα της Ανθρωπότητας.

«Είμαστε σίγουροι», είπε η Καρντίνια. Οι δυο τους βρίσκονταν στο Μπράιτον, την αυτοκρατορική οικία στο Χάμπφολ, την πρωτεύουσα του Κόμβου και αγαπημένη κατοικία του πατέρα της. Η επίσημη αυτοκρατορική έδρα ήταν αρκετές χιλιάδες χιλιόμετρα πιο πάνω στο βαρυτικό πηγάδι, στον Σιάν, τον μεγάλο και πλατύ διαστημικό σταθμό που αιωρούνταν πάνω από την επιφάνεια του Κόμβου, και όπως τον έβλεπαν από το Χάμπφολ έμοιαζε με τεράστιο ανακλαστικό πιάτο που είχαν πετάξει στο σκοτάδι – ή τουλάχιστον έτσι θα φαινόταν αν τα περισσότερα μέρη του Χάμπφολ ήταν κοντά στην επιφάνεια

του πλανήτη. Για να κατασκευάσουν το Χάμπφολ, όπως και τις περισσότερες πόλεις του Κόμβου, πρώτα είχαν κάνει ανατινάξεις, και ύστερα είχαν σκάψει μέσα στον βράχο του πλανήτη, και στην επιφάνεια έμεναν αραιά και πού μόνο βοηθητικοί θόλοι και εγκαταστάσεις. Αυτοί οι θόλοι έβλεπαν ένα αιώνιο λυκόφως, περιμένοντας μια αυγή που ο παλιρροϊκά εγκλωβισμένος πλανήτης δεν θα πρόσφερε ποτέ, και η οποία, αν φαινόταν, θα έψιψε τους πολίτες του Κόμβου που θα ούρλιαζαν, όμοιοι με πατάτες σε κατσαρόλα.

Ο Ατάβιο Στ' μισούσε τον Σιάν και δεν έμενε εκεί περισσότερο απ' όσο ήταν απολύτως αναγκαίο. Βεβαίως δεν είχε καμία πρόθεση να πεθάνει εκεί. Το Μπράιτον ήταν το σπίτι του, και απ' έξω, χίλια άτομα ή και περισσότερα που ήρθαν να συμπαρασταθούν είχαν συγκεντρωθεί κοντά στην πύλη του, ζητωκραυγάζοντάς τον και μερικές φορές τραγουδώντας τον αυτοκρατορικό ύμνο ή το «Εσύ τι λες», το τραγούδι με το οποίο ενθάρρυναν την αυτοκρατορική ομάδα ποδοσφαίρου. Η Καρντίνια ήξερε πως όλοι είχαν περάσει από εξονυχιστικό έλεγχο στοιχείων προτού τους επιτραπεί να πλησιάσουν έστω και ένα χιλιόμετρο την πύλη του Μπράιτον και να φτάσουν στα αυτιά του αυτοκράτορα. Κάποιοι μάλιστα δεν είχε χρειαστεί να πληρωθούν για να έρθουν.

«Πόσους χρειάστηκε να πληρώσουμε;» ρώτησε ο Μπάτριν.

«Σχεδόν κανέναν», είπε η Καρντίνια.

«Εγώ είχα αναγκαστεί να πληρώσω τρεις χιλιάδες άτομα να έρθουν για να ζητωκραυγάζουν τη μητέρα μου στο κρεβάτι που πέθαινε. Τους χρυσοπλήρωσα».

«Είσαι πιο δημοφιλής από τη μητέρα σου». Η Καρντίνια δεν είχε συναντήσει ποτέ τη γιαγιά της, την αυτοκράτειρα Ζέτιαν Γ', αλλά οι σελίδες της ιστορίας σου πάγωναν το αίμα.

«Ακόμα και μια πέτρα θα ήταν πιο δημοφιλής από τη μητέρα μου», είπε ο Μπάτριν. «Αλλά μην ξεγελιέσαι, παιδί μου. Κανένας αυτοκράτορας της Αλληλεξάρτησης δεν ήταν ποτέ πολύ δημοφιλής. Είναι μέρος του επαγγέλματος».

«Τουλάχιστον ήσουν πιο δημοφιλής από τους περισσότερους», είπε η Καρντίνια.

«Γι' αυτό χρειάστηκε να πληρώσεις μόνο μερικούς από τους ανθρώπους που είναι έξω από το παράθυρο».

«Θα μπορούσα να τους διώξω, αν θέλεις».

«Καλά τα πάνε. Δες αν δέχονται παραγγελιές».

Μετά από λίγο ο Μπάτριν αποκοιμήθηκε ξανά και όταν η Καρντίνια βεβαιώθηκε ότι κοιμόταν, σηκώθηκε από την πολυθρόνα της και πήγε στο προσωπικό γραφείο του πατέρα της, που το είχε επιτάξει από αυτόν για όσο θα διαρκούσε η περίπτωση και που ούτως ή άλλως σύντομα θα ήταν δικό της. Βγαίνοντας από το υπνοδωμάτιο του πατέρα της είδε ένα σμήνος γιατρών, με επικεφαλής τον Κι Ντρίνιν, αυτοκρατορικό γιατρό, να χιμά στον πατέρα της για να τον καθαρίσει, να δει τις ζωτικές ενδείξεις του και να φροντίσει ότι ήταν τόσο άνετα όσο θα μπορούσε να είναι κάποιος που υπέφερε από μια οδυνηρή και ανίατη ασθένεια από την οποία δεν θα ανάρρωνε ποτέ.

Στο προσωπικό γραφείο της ήταν η Νάφα Ντολγκ, που πρόσφατα είχε διοριστεί διευθύντρια γραφείου της Καρντίνια. Η Νάφα περίμενε καθώς η Καρντίνια άνοιγε το ψυγιάκι του γραφείου, έπιανε ένα αναψυκτικό, καθόταν, άνοιγε το αναψυκτικό, έπινε δυο γουλιές χωρίς ποτήρι, και ύστερα το ακουμπούσε στο γραφείο του πατέρα της.

«Σουβέρ», είπε η Νάφα στην αυτοκράτειρά της.

«Σοβαρά;» της ανταπάντησε η Καρντίνια.

Η Νάφα έδειξε με το χέρι. «Αυτό το γραφείο αρχικά ήταν το γραφείο του Τουρίνου Β'. Έχει ηλικία εξακοσίων πενήντα ετών. Ήταν ένα δώρο που του έκανε ο πατέρας της Ζενεβιέβ Ν'ντον, η οποία θα γινόταν σύζυγός του μετά από—»

Η Καρντίνια σήκωσε το χέρι. «Αρκετά». Άπλωσε το χέρι πάνω από το γραφείο, έπιασε ένα δερματόδετο βιβλιαράκι, το έφερε κοντά της, και έβαλε πάνω του το αναψυκτικό της. Ύστερα είδε την έκφραση της Νάφα. «Τι έγινε πάλι;»

«Α, τίποτα», είπε η Νάφα. «Απλώς το “σουβέρ” σου είναι

μια πρώτη έκδοση των *Σχολίων Περί των Ρακελικών Δογμάτων* του Τσάο, που σημαίνει ότι έχει ηλικία χιλίων ετών και είναι ασύλληπτα ανεκτίμητο, και ακόμα και να σκεφτεί κανείς να ακουμπήσει αναφυκτικό πάνω του είναι πιθανότατα ύψιστη βλασφημία».

«Α, για όνομα του Θεού». Η Καρντίνια ήπια άλλη μια γουλιά από το αναφυκτικό και το ακούμπησε στο χαλί δίπλα στο γραφείο. «Ευχαριστημένη; Εννοώ, εκτός αν το χαλί είναι κι αυτό ασύλληπτα ανεκτίμητο».

«Για την ακρίβεια—»

«Να θεωρήσουμε δεδομένο ότι τα πάντα σ' αυτό το δωμάτιο εκτός από μας τις δύο είναι πιθανότητα ηλικίας εκατοντάδων ετών, δώρο σε κάποιον πρόγονό μου από κάποια άλλη τρομερά διάσημη ιστορική προσωπικότητα και ότι είναι ανεκτίμητα ή τουλάχιστον αξίζουν περισσότερο απ' όσο θα βγάλει ένας άνθρωπος δουλεύοντας μια ζωή; Υπάρχει κάτι στο δωμάτιο που δεν ταιριάζει σ' αυτή την περιγραφή;»

Η Νάφα έδειξε το ψυγείο. «Νομίζω ότι αυτό είναι απλώς ένα ψυγείο».

Η Καρντίνια τελικά βρήκε ένα σουβέρ στο γραφείο, πήρε το ποτό της από το χαλί και το έβαλε εκεί πάνω. «Αυτό το σουβέρ είναι μάλλον τετρακοσίων ετών, δώρο του Δούκα του Τέλους», είπε, και ύστερα κοίταξε τη βοηθό της. «Μη μου πεις ότι έχω δίκιο».

«Δεν θα το πω». Η Νάφα έβγαλε το τάμπλετ της.

«Αλλά ξέρεις, σωστά;».

«Έχεις αιτήματα από την εκτελεστική επιτροπή», είπε η Νάφα, αγνοώντας το τελευταίο σχόλιο της αυτοκράτειράς της.

Η Καρντίνια σήκωσε τα χέρια. «Ε, δεν θα είχα;». Την εκτελεστική επιτροπή αποτελούσαν τρεις εκπρόσωποι συντεχνιών, τρεις κοινοβουλευτικοί υπουργοί και τρεις επίσκοποι της εκκλησίας. Σε άλλους καιρούς, η επιτροπή ήταν ο τρόπος με τον οποίο ο αυτοκράτορας διατηρούσε άμεση επαφή με τα τρία κέντρα εξουσίας της Αλληλεξάρτησης. Προς το παρόν τα μέλη

της ήταν επιφορτισμένα με τη διατήρηση της συνέχειας της κυβέρνησης τις τελευταίες μέρες της θητείας του αυτοκράτορα. Κόντευαν να τρελάνουν την Καρντίνια.

«Πρώτα, θέλουν να κάνεις μια εμφάνιση στα δίκτυα έτσι ώστε, όπως το θέτουν, “να καθησυχάσετε τους φόβους της αυτοκρατορίας” σχετικά με την κατάσταση του πατέρα σας».

«Πεθαίνει, και γρήγορα», είπε η Καρντίνια. «Δεν ξέρω πόσο θα τους καθησύχαζε αυτό».

«Νομίζω ότι θα προτιμούσαν κάτι πιο εμψυχωτικό. Έστειλαν έναν λόγο».

«Δεν υπάρχει νόημα να καθησυχάσω την αυτοκρατορία. Μέχρι να φτάσει ο λόγος μου στο Τέλος, ο πατέρας μου θα είναι πια νεκρός εννιά πρότυπους μήνες. Ακόμα και ο Μπρέμεν απέχει δύο εβδομάδες».

«Υπάρχουν πάντως ο Κόμβος και ο Σιαν και τα συνδεδεμένα ενδοουστημικά έθνη. Το μακρινότερο απέχει μόνο πέντε ώρες φωτός».

«Ήδη ξέρουν ότι πεθαίνει».

«Το θέμα δεν είναι ότι πεθαίνει. Είναι η συνέχεια της εξουσίας».

«Η δυναστεία Γου φτάνει χίλια χρόνια πίσω, Νάφα. Κανένας δεν σκάει για τη συνέχεια της εξουσίας».

«Δεν ανησυχούν για τη συνέχεια. Ανησυχούν για την καθημερινότητά τους. Όποιος και να γινόταν αυτοκράτορας, τα πράγματα αλλάζουν. Καρντίνια, στο σύστημα εδώ υπάρχουν τριακόσια εκατομμύρια υπήκοοι της αυτοκρατορίας. Εσύ είσαι η διάδοχος. Ξέρουν ότι η δυναστεία δεν θα αλλάξει. Το θέμα είναι όλα τα άλλα».

«Δεν μπορώ να πιστέψω ότι είσαι με το μέρος της εκτελεστικής επιτροπής σ’ αυτό».

«Σταματημένο ρολόι. Δυο φορές τη μέρα».

«Διάβασες τον λόγο;»

«Τον διάβασα. Φρικτός».

«Τον ξαναγράφεις;»

«Τον ξαναγράφω ήδη, μάλιστα».

«Τι άλλο;»

«Ήθελαν να μάθουν αν άλλαξες στάση για τον Αμίτ Νοχαμαπετάν».

«Τη στάση μου για ποιο θέμα; Αν θα τον συναντήσω ή αν θα τον παντρευτώ;»

«Πιστεύω ότι ελπίζουν πως το πρώτο θα οδηγήσει στο δεύτερο».

«Τον έχω συναντήσει μια φορά. Είναι ο λόγος που δεν θέλω να τον συναντήσω ξανά. Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να τον παντρευτώ».

«Η εκτελεστική επιτροπή, ίσως προβλέποντας την απροθυμία σου, θα ήθελε να σου υπενθυμίσει ότι ο αδερφός σου, ο αείμνηστος πρίγκιπας και διάδοχος του θρόνου, είχε συμφωνήσει κατ' αρχήν να παντρευτεί τη Ναντάσε Νοχαμαπετάν».

«Θα προτιμούσα να παντρευτώ αυτήν παρά τον αδερφό της».

«Προβλέποντας ότι ίσως θα το έλεγες αυτό, η εκτελεστική επιτροπή θα ήθελε να σου υπενθυμίσει ότι κι αυτή η επιλογή πιθανότατα θα ήταν αποδεκτή από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη».

«Δεν πρόκειται να παντρευτώ ούτε αυτήν», είπε η Καρντίνια. «Ούτε αυτή μ' αρέσει. Είναι απαίσιιοι άνθρωποι».

«Είναι απαίσιιοι άνθρωποι των οποίων ο οίκος είναι ανερχόμενη δύναμη στις εμπορικές συντεχνίες και των οποίων η επιθυμία για μια συμμαχία με τον Οίκο των Γου θα δώσει στην αυτοκρατορία επιρροή στις συντεχνίες την οποία δεν είχε εδώ και αιώνες».

«Εσύ μιλάς ή η εκτελεστική επιτροπή;»

«80% εκτελεστική επιτροπή».

«Είσαι στο 20% σ' όλα αυτά;» Το σοκ της Καρντίνια δεν ήταν εντελώς προσποιητό.

«Αυτό το 20% αναγνωρίζει ότι οι γάμοι για λόγους πολιτικής είναι κάτι που συμβαίνει στους ανθρώπους, όπως εσύ, οι οποίοι πρόκειται σε λίγο να γίνουν αυτοκράτορες, και οι οποίοι,

παρ' όλο που έχουν μια δυναστεία διάρκειας μιας χιλιετίας για να στηρίξει την αξιοπιστία τους, και πάλι χρειάζονται συμμάχους για να κουμαντάρουν τις συντεχνίες».

«Εδώ είναι το σημείο που μου λες για όλες εκείνες τις φορές στα τελευταία χίλια χρόνια που οι αυτοκράτορες των Γου ήταν στην ουσία μαριονέτες των συμφερόντων των συντεχνιών, σωστά;»

«Εδώ είναι το σημείο που σου θυμίζω ότι μου έδωσες αυτή τη θέση όχι μόνο για λόγους προσωπικής φιλίας και εμπειρίας με τα πολιτικά της αυλής, αλλά επίσης επειδή έχω διδακτορικό στη δυναστεία Γου και ξέρω περισσότερα από σένα για την οικογένειά σου», είπε η Νάφα. «Αλλά εντάξει, μπορώ να κάνω και το άλλο επίσης».

Η Καρντίνια αναστέναξε. «Δεν κινδυνεύουμε να γίνουμε μαριονέτες των συντεχνιών όμως».

Η Νάφα κοίταξε το αφεντικό της, σιωπηλά.

«Πλάκα κάνεις», είπε η Καρντίνια.

«Ο Οίκος των Γου είναι η δική σου οικογένεια εμπόρων και έχει το μονοπώλιο στην κατασκευή πλοίων και στρατιωτικού οπλισμού», είπε η Νάφα. «Παρομοίως, ο έλεγχος του στρατού είναι στα χέρια του αυτοκράτορα, όχι των συντεχνιών. Οπότε, όχι, θα ήταν δύσκολο για τις συντεχνίες ή για τους οίκους που τις ελέγχουν να κάνουν βραχυπρόθεσμα βήματα για τον έλεγχο του οίκου ή της αυτοκρατορίας. Παρ' όλα αυτά, ο πατέρας σου ήταν πολύ χαλαρός στον έλεγχο των εμπορικών οίκων και έχει επιτρέψει σε πολλούς απ' αυτούς, μεταξύ των οποίων και στους Νοχαμαπετάν, να αναπτύξουν κέντρα εξουσίας που δεν έχουν προηγούμενο στα τελευταία διακόσια χρόνια. Και άφησα απ' έξω φυσικά την εκκλησία, που αποτελεί και η ίδια κέντρο εξουσίας. Επίσης να αναμένεις πως όλοι αυτοί θα προσπαθήσουν να αρπάξουν εξουσία για τον εαυτό τους επειδή αναμένουν πως θα είσαι μια αδύναμη αυτοκράτειρα».

«Ευχαριστώ», είπε η Καρντίνια, στεγνά.

«Δεν είναι προσωπικό. Η άνοδος σου στον θρόνο ήταν απροσδόκητη».

«Αν ήταν, λέει».

«Κανένας δεν ξέρει τι γνώμη πρέπει να έχει για σένα».

«Με εξαίρεση την εκτελεστική επιτροπή, που θέλει να με παντρέψει».

«Θέλουν να διατηρήσουν μια υπαρκτή δυνητική συμμαχία».

«Μια συμμαχία με απαισίους ανθρώπους».

«Οι καλοί άνθρωποι συνήθως δεν αποκτούν εξουσία».

«Λες ότι είμαι μια εξαίρεση», είπε η Καρντίνια.

«Δεν θυμάμαι να είπα ότι είσαι καλός άνθρωπος», απάντησε η Νάφα.

* * *

«Κανονικά τίποτα από αυτά δεν θα ήταν δικό σου πρόβλημα», είπε αργότερα ο Μπάτριν στην Καρντίνια. Εκείνη είχε ξαναγυρίσει στο υπνοδωμάτιό του, καθόταν στην πολυθρόνα. Οι γιατροί που ασχολούνταν με τον Μπάτριν όσο κοιμόταν είχαν κρυφτεί σε κοντινά δωμάτια. Τώρα ήταν πάλι μόνο οι δυο τους, με μια παράταξη από ιατρικά όργανα.

«Το ξέρω», είπε η Καρντίνια. Είχαν ξανακάνει αυτή την κουβέντα, αλλά ήξερε ότι θα την επαναλάμβαναν τώρα.

«Προετοιμάζαμε τον αδερφό σου για όλα αυτά», συνέχισε ο Μπάτριν, και η Καρντίνια ένευσε καθώς εκείνος μιλούσε μονότονα, αργά. Ο αδερφός της, ο Ρένερντ Γου, ήταν για την ακρίβεια ετεροθαλής αδερφός της. Ήταν ο γιος της αυτοκρατορικής συζύγου Γκλένα Κόστου, ενώ η Καρντίνια ήταν καρπός μιας σύντομης σχέσης ανάμεσα στον αυτοκράτορα και τη μητέρα της Καρντίνια, της Χάνα, που ήταν καθηγήτρια αρχαίων γλωσσών. Η Χάνα Πάτρικ είχε γνωρίσει τον αυτοκράτορα όταν τον ξεναγούσε στη συλλογή σπανίων βιβλίων της Βιβλιοθήκης Σπόουντ στο Πανεπιστήμιο του Χάμπφολ. Στη συνέχεια οι δυο τους άρχισαν να αλληλογραφούν για επιστημονικά θέματα και ύστερα, λίγα χρόνια μετά τον θάνατο της αυτοκρατορικής συζύγου, ο αυτοκράτορας έκανε στη Χάνα Πάτρικ δώρο στην αρ-

χή μια σπάνια έκδοση του *Qasidat-ul-Burda* (της *Ωδής του Μανδύα*), και στη συνέχεια, όχι πολύ μετά, λιγάκι προς έκπληξη αμφοτέρων, την Καρντίνια.

Ο Ρένερντ ήταν ήδη ο διάδοχος και η Χάνα Πάτρικ, αφού το συλλογίστηκε, κατέληξε ότι θα προτιμούσε να βγει από τον αεροφράκτη παρά να γίνει μόνιμο μέλος της αυτοκρατορικής αυλής. Ως αποτέλεσμα, η Καρντίνια πέρασε χαϊδεμένη παιδική ηλικία αλλά απομακρυσμένη από τη σαγήνη της πραγματικής εξουσίας. Αναγνωρίστηκε ως τέκνο του αυτοκράτορα και έβλεπε τον διάσημο πατέρα της τακτικά αλλά σε αραιά διαστήματα. Μερικές φορές την κορόιδευαν οι συμμαθητές της, που τη φώναζαν «πριγκίπισσα», αλλά όχι πολύ συχνά ή με πολλή σκληρότητα, επειδή στο κάτω-κάτω ήταν όντως πριγκίπισσα και οι αυτοκρατορικοί φρουροί ήταν ευαίσθητοι στις προσβολές.

Η παιδική ηλικία της και τα πρώτα χρόνια της ενήλικης ζωής της ήταν όσο φυσιολογικά θα μπορούσαν να είναι για κάποιον που ήταν κόρη ενός από τους ισχυρότερους ανθρώπους του γνωστού σύμπαντος, με άλλα λόγια όχι πολύ αλλά σχετικά κοντά σε αυτό, τόσο που η Καρντίνια μπορούσε να δει πώς ήταν η φυσιολογική ζωή, μακριά, από εκεί που ήταν. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Χάμπφολ, πήρε πτυχία στη σύγχρονη λογοτεχνία και την παιδαγωγική επιστήμη, και όταν αποφοίτησε σκέφτηκε σοβαρά να ασχοληθεί επαγγελματικά με χορηγίες σε προγράμματα σχετικά με τις τέχνες και πρωτοβουλίες για τους περιθωριοποιημένους.

Και μετά ο Ρένερντ πήγε και σκοτώθηκε σε έναν αγώνα ταχύτητας, πέφτοντας με το κομψό ρετρό αυτοκίνητό του σε έναν τοίχο κατά τη διάρκεια ενός αγώνα για φιλανθρωπικό σκοπό με πραγματικούς οδηγούς αγώνων, με αποτέλεσμα ουσιαστικά να αποκεφαλιστεί. Η Καρντίνια δεν είδε ποτέ το βίντεο της σύγκρουσης – ήταν ο αδερφός της, γιατί να το δει – αλλά διάβασε στη συνέχεια την αναφορά του ιατροδικαστή, η οποία, απαλλάσσοντας το συμβάν από οποιαδήποτε υποψία

εγκλήματος, σημείωνε τα χαρακτηριστικά ασφαλείας του αυτοκινήτου και πόσο απίθανο ήταν να εμπλακεί σε θανατηφόρο ατύχημα, πόσο μάλλον καταλήγοντας σε αποκεφαλισμό.

Η Καρντίνια αργότερα έμαθε ότι στον φιλανθρωπικό πλειστηριασμό που θα γινόταν μετά τον αγώνα, ο Ρένερντ θα ανακοίνωνε δημοσίως τον αρραβώνα του με τη Ναντάσε Νοχαμαπετάν. Η σύγκλιση των δύο γεγονότων από κει και έπειτα έμεινε χαραγμένη στο μυαλό της.

Η Καρντίνια δεν είχε στενές σχέσεις με τον Ρένερντ –ο Ρένερντ ήταν έφηβος όταν γεννήθηκε η αδελφή του και οι κύκλοι τους δεν είχαν κοινά σημεία– αλλά της φερόταν με καλοσύνη. Όταν η Καρντίνια ήταν παιδί εξιδανίκευε από μακριά αυτόν και τη πλειμπόι συμπεριφορά του, και καθώς μεγάλωνε και έβλεπε ότι τα βάσανα της αυτοκρατορικής φήμης την είχαν προσπεράσει και είχαν πέσει στους ώμους του, ένιωθε μέσα της ανακούφιση που ο Ρένερντ ήταν εκεί για να τα αντέξει. Φαινόταν ότι εκείνος τα απολάμβανε πιο πολύ απ’ όσο θα μπορούσε ποτέ η ίδια.

Ο Ρένερντ έφυγε και ξαφνικά η αυτοκρατορία χρειάστηκε άλλον διάδοχο για τον αυτοκρατορικό θρόνο.

«Νομίζω ότι δεν με παρακολουθείς», είπε ο Μπάτριν.

«Συγγνώμη», είπε η Καρντίνια. «Σκεφτόμουν τον Ρένερντ. Μακάρι να ήταν ακόμα εδώ».

«Το ίδιο λέω κι εγώ. Αν και ίσως για διαφορετικούς λόγους».

«Θα ήμουν πιο ευχαριστημένη αν σε διαδεχόταν αυτός. Πολύς κόσμος θα ένιωθε το ίδιο».

«Παιδί μου, αυτό είναι σίγουρο. Αλλά, Καρντίνια, άκουσέ με. Δεν λυπάμαι που με διαδέχεσαι εσύ».

«Ευχαριστώ».

«Το ενωνό. Ο Ρένερντ θα γινόταν μια χαρά αυτοκράτορας. Κυριολεκτικά γεννήθηκε γι’ αυτόν τον ρόλο, όπως κι εγώ. Εσύ όχι. Όμως αυτό δεν είναι κακό».

«Νομίζω ότι είναι κακό. Δεν ξέρω τι κάνω», ομολόγησε η Καρντίνια.

«Κανείς μας δεν ήξερε τι έκανε», είπε ο Μπάτριν. «Η διαφορά είναι ότι εσύ το ξέρεις. Αν ήταν εδώ ο Ρένερντ, θα ήταν εξίσου άσχετος από αυτά αλλά με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση. Γι' αυτόν τον λόγο θα σκόνταφτε από την πρώτη στιγμή, όπως την έπαθα εγώ, και η μητέρα μου, και ο παππούς μου. Ίσως εσύ να χαλάσεις την οικογενειακή παράδοση».

Η Καρντίνια χαμογέλασε.

Ο Μπάτριν έγειρε το κεφάλι, σχεδόν αδιόρατα. «Ακόμα δεν με καταλαβαίνεις, έτσι δεν είναι;» ρώτησε.

«Όχι», παραδέχτηκε η Καρντίνια. «Χαίρομαι που γνωριστήκαμε καλύτερα, τους τελευταίους μήνες. Αλλά—» Άνοιξε τα χέρια, με τις παλάμες προς τα πάνω. «Όλα αυτά τα υπόλοιπα».

Ο Μπάτριν χαμογέλασε. «Θέλεις να γνωρίσεις τον πατέρα σου, αλλά αντί γι' αυτό πρέπει να ετοιμαστείς για να κυβερνήσεις το σύμπαν».

«Ακούγεται γελοίο. Αλλά ναι».

«Εγώ φταίω γι' αυτό. Ξέρεις ότι ήσουν ατύχημα. Τουλάχιστον από δικής μου πλευράς». Η Καρντίνια ένευσε. «Όλοι, και η μητέρα σου μαζί, μου έλεγαν ότι θα ήταν καλύτερα να σε κρατήσω σε απόσταση. Και συμφώνησα μαζί τους μετά χαράς».

«Το ξέρω. Ποτέ δεν σε κατηγορήσα γι' αυτό».

«Όχι, δεν με κατηγορήσες, και πρέπει να παραδεχτείς ότι αυτό ήταν παράξενο», είπε ο Μπάτριν.

«Δεν ξέρω τι εννοείς».

«Είσαι κυριολεκτικά πριγκίπισσα, αλλά δεν έζησες μ' αυτόν τον τρόπο. Νομίζω πως δεν θα ήταν λάθος αν λέγαμε ότι αυτό δεν θα άρεσε στους περισσότερους που θα βρίσκονταν στη θέση σου».

Η Καρντίνια σήκωσε τους ώμους. «Μου άρεσε που ήταν προαιρετικό. Όταν ήμουν οκτώ χρονών, δεν μου άρεσε. Όταν μεγάλωσα λιγάκι και κατάλαβα τι σημαίνει να είσαι πριγκίπισσα, χάρηκα που έχασα τα περισσότερα».

«Σε πρόφτασαν ούτως ή άλλως».

«Ναι, πράγματι», συμφώνησε η Καρντίνια.

«Ακόμα δεν θέλεις να γίνεις αυτοκράτειρα, έτσι δεν είναι;»

«Όχι, δεν θέλω. Θα προτιμούσα να είχες δώσει τον θρόνο σε κανέναν ξάδερφο ή ανιψιό ή κάποιον άλλο».

«Αν ο Ρένερντ είχε παντρευτεί νωρίτερα και είχε κάνει παιδί, αυτό θα είχε λύσει το πρόβλημά σου. Αλλά δεν το έκανε. Κι εν πάση περιπτώσει, αν είχε παντρευτεί τη Νοχαμαπετάν και είχε γεννήσει τον κληρονόμο, τότε εκείνη θα ήταν προσωρινή αυτοκράτειρα. Μου φαίνεται κακή ιδέα αυτό, αν έκανε κουμάντο ανεξέλεγκτη».

«Εσύ τον πίεσες να την παντρευτεί».

«Θέμα πολιτικής. Ήδη σε πιέζουν να παντρευτείς τον αδερφό της, υποθέτω».

«Ναι».

«Είναι επωφελές από πολιτικής πλευράς».

«Θέλεις να το κάνω;»

Ο Μπάτριν άρχισε να βήχει, χωρίς σταματημό. Η Καρντίνια έβαλε ένα ποτήρι νερό και του το έφερε στα χείλη για να πιει μια γουλιά. «Σε ευχαριστώ. Η απάντηση είναι όχι. Η Ναντάσε Νοχαμαπετάν είναι σκληρή και άκαρδη, αλλά ούτε ο Ρένερντ ήταν κανένας αθώος. Σ' αυτό μου θύμιζε τη μητέρα μου. Θα μπορούσε να της κρατήσει τα λουριά, και θα απολάμβανε την πρόκληση, και το ίδιο θα την απολάμβανε και εκείνη. Εσύ δεν είσαι σαν τον Ρένερντ, και ο Αμίτ Νοχαμαπετάν δεν έχει τη μεγαλοφυΐα της αδερφής του που τη σώζει».

«Είναι σκέτη πλήξη».

«Το έθεσες πολύ πιο περιεκτικά».

«Αλλά μόλις είπες ότι αυτός ο γάμος είναι πολιτικά επωφελής».

Ο Μπάτριν σήκωσε τους ώμους σχεδόν αδιόρατα. «Είναι, αλλά τι μ' αυτό; Σε λίγο θα είσαι αυτοκράτειρα».

«Και τότε κανένας δεν θα μου λέει τι να κάνω».

«Α, όχι», είπε ο Μπάτριν. «Όλοι θα σου λένε τι να κάνεις. Αλλά εσύ δεν θα χρειάζεται πάντα να τους ακούς».

* * *

«Πόσος καιρός του μένει;» ρώτησε η Καρντίνια τον Κι Ντρίνιν στο δείπνο. Για μεγαλύτερη ακρίβεια, η Καρντίνια δειπνούσε στην προσωπική τραπεζαρία των διαμερισμάτων της, που ήταν απλώς εξωφρενικά στη διακόσμησή τους και όχι φριχτά σαν τα υπόλοιπα δωμάτια του παλατιού. Ο Ντρίνι δεν έτρωγε αλλά στεκόταν, περιμένοντας να δώσει την αναφορά του. Η Καρντίνια τον είχε ρωτήσει αν ήθελε να φάει, αλλά εκείνος είχε αρνηθεί τόσο γοργά που μέσα της αναρωτήθηκε μήπως άθελά της είχε καταπατήσει κάποιο αυτοκρατορικό πρωτόκολλο.

«Το πολύ μια μέρα, νομίζω, μεγαλειοτάτη», είπε ο Ντρίνιν. «Το νεφρικό σύστημά του στην ουσία έχει καταρρεύσει, και παρ' όλο που μπορούμε να βοηθήσουμε εδώ, αυτό το σύστημα είναι λίγο πιο μπροστά απ' όλα τα υπόλοιπα. Το πνευμονικό, το αναπνευστικό και άλλα συστήματα είναι σε κρίσιμο σημείο. Ο πατέρας σας καταλαβαίνει ότι θα μπορούσαμε να καταβάλουμε ηρωικές προσπάθειες, αλλά αυτές θα παρέτειναν τη ζωή του κατά λίγες μέρες στην καλύτερη περίπτωση. Επέλεξε να μην τις δεχθεί. Πραγματικά σ' αυτό το σημείο απλώς προσπαθούμε να τον ανακουφίσουμε».

«Ακόμα διατηρεί τη διαύγειά του», είπε η Καρντίνια. Ούτε κι εκείνη έτρωγε.

Ο Ντρίνιν ένευσε και στράφηκε για απευθυνθεί στην Καρντίνια. «Μην περιμένετε να συνεχιστεί αυτό, μεγαλειοτάτη, ειδικά καθώς οι τοξίνες συσσωρεύονται στο αίμα του. Χωρίς να θέλω να προκαταβάλλω τίποτα, αν έχετε κάτι πολύ σημαντικό να πείτε στον πατέρα σας, καλύτερα να το κάνετε σύντομα».

«Σας ευχαριστώ γιατρέ», είπε η Καρντίνια.

«Βεβαίως, μεγαλειοτάτη. Θα μπορούσα να ρωτήσω πώς είστε εσείς;»

«Από προσωπικής ή από ιατρικής πλευράς;»

«Από οποιαδήποτε πλευρά. Ξέρω ότι εγκαταστήσατε το δι-

κτύο σας πριν από λίγες εβδομάδες. Θέλω να βεβαιωθώ ότι δεν έχετε παρενέργειες».

Με το χέρι που δεν κρατούσε το πηρούνι, η Καρντίνια άγγιξε το σημείο στον σβέρκο της, ακριβώς στη βάση του κρανίου, όπου είχε εμφυτευθεί ο σπόρος του αυτοκρατορικού νευρωνικού δικτύου, για να αναπτυχθεί μέσα στον εγκέφαλό της σε χρονικό διάστημα ενός μηνός περίπου. «Είχα μερικούς πονοκεφάλους μια εβδομάδα μετά την εμφύτευση», είπε. «Εντάξει είναι».

Ο Ντρίνιν ένευσε. «Πολύ καλά. Ιστορικά μιλώντας, οι πονοκέφαλοι δεν είναι ασυνήθιστοι. Αν αντιληφθείτε άλλες παρενέργειες, πείτε μου, φυσικά. Τώρα θα πρέπει να έχει εμφυτευθεί πλήρως, αλλά ποτέ δεν ξέρεις».

«Σας ευχαριστώ, γιατρέ», είπε η Καρντίνια.

«Μεγαλειοτάτη». Ο Ντρίνιν ένευσε και έκανε να φύγει.

«Δόκτωρ Ντρίνιν».

Ο Ντρίνιν σταμάτησε και γύρισε. «Μεγαλειοτάτη;»

«Μετά την ενθρόνιση θα χαιρόμουν αν εσείς και το προσωπικό σας παραμένετε στην υπηρεσία της αυτοκράτειρας».

Ο Ντρίνιν χαμογέλασε και έκανε μια βαθιά υπόκλιση. «Φυσικά, μεγαλειοτάτη», είπε, και έφυγε.

«Ξέρεις ότι δεν χρειάζεται να ζητήσεις από όλα τα μέλη του προσωπικού να μείνουν», είπε η Νάφα όταν ο γιατρός είχε φύγει. «Έτσι θα φας όλο τον πρώτο μήνα σου».

Η Καρντίνια έδειξε την πόρτα απ' όπου είχε φύγει ο γιατρός. «Αυτός ο άνθρωπος θα με εξετάζει για δεκαετίες», είπε. «Πιστεύω πως δεν πειράζει να του ζητήσω προσωπικά να μείνει». Σήκωσε το βλέμμα στη βοήθό της. «Είναι παράξενο, ξέρεις. Δεν τρως μαζί μου. Απλώς στέκεσαι εκεί με το τάμπλετ σου, περιμένοντας να μου πεις πράγματα».

«Το προσωπικό δεν τρώει με την αυτοκράτειρα».

«Τρώει αν του το ζητήσει η αυτοκράτειρα».

«Με προστάξεις να φάω μαζί σου αυτό το αηδιαστικό κατασκευάσμα που τρως;»

«Δεν είναι αηδιαστικό, είναι μπουγιαμπέσα κανελόψαρου. Και όχι, δεν σε προστάζω. Σου λέω ότι θα μπορούσες, αν ήθελες, να τσιμπήσεις κάτι μαζί με τη φίλη σου την Καρντίνια».

«Ευχαριστώ, Καρ», είπε η Νάφα.

«Το τελευταίο που θέλω τώρα είναι να φέρεσαι συνεχώς σαν να είσαι μέλος του προσωπικού. Ακόμα χρειάζομαι φίλους, ειλικρινά. Φίλους που δεν θα σκάνε για το ποια είμαι. Ήσουν το μόνο παιδί που ήξερα όταν μεγαλώναμε που δεν το έκανε ζήτημα ότι ήμουν πριγκίπισσα».

«Οι γονείς μου είναι δημοκρατικοί», θύμισε η Νάφα στη φίλη της. «Αν σε αντιμετωπίζα διαφορετικά εξαιτίας του τι είναι ο πατέρας σου, θα με αποκλήρωναν. Ακόμα νιώθουν κάπως σοκαρισμένοι που τώρα δουλεύω για σένα».

«Να θυμηθώ, ότι όταν γίνω αυτοκράτειρα, να σου δώσω έναν τίτλο».

«Μη τολμήσεις, Καρ», είπε η Νάφα. «Δεν θα καταφέρω ποτέ ξανά να πάω σπίτι για τις γιορτές».

«Το “βαρόνη” φαίνεται πολύ ωραίο».

«Θα σου ρίξω τη σούπα στο κεφάλι αν συνεχίσεις», προειδοποίησε η Νάφα. Η Καρντίνια χαμογέλασε.

* * *

«Είδα το βίντεο που έκανες», είπε ο Μπάτριν, όταν ξύπνησε πάλι. Η Καρντίνια παρατήρησε ότι ο Ντρίνιν είχε δίκιο· τώρα ο πατέρας της ήταν μπερδεμένος και το μυαλό του περιπλανιόταν. «Εκείνο που έλεγες για μένα».

«Πώς σου φάνηκε;» ρώτησε η Καρντίνια.

«Καλό ήταν. Δεν νομίζω να το έγραψε η επιτροπή, έτσι;»

«Όχι». Η εκτελεστική επιτροπή παραπονιόταν που η Νάφα είχε ξαναγράψει την ομιλία μέχρι που η Καρντίνια τους ανακοίνωσε πως ή θα έλεγε τα λόγια της Νάφα ή απολύτως τίποτα. Απόλαυσε την πρώτη νίκη της επί των τριμερών πολιτικών δυνάμεων που αποτελούσαν αντίβαρο στην αυτοκράτειρα. Δεν

κορόιδευε τον εαυτό της ότι θα είχε πολλές άλλες τέτοιες νίκες όταν θα αναλάμβανε την εξουσία.

«Ωραία», είπε ο Μπάτριν. «Κόρη μου, ως αυτοκράτειρα πρέπει να είσαι αυτό που θέλεις εσύ. Όχι αυτό που θέλουν οι άλλοι».

«Θα το θυμάμαι».

«Έτσι». Ο Μπάτριν έκλεισε τα μάτια για μια στιγμή και φάνηκε να αποκοιμιέται. Ύστερα τα ξανάνοιξε και κοίταξε την Καρντίνια. «Έχεις διαλέξει το αυτοκρατορικό σου όνομα;»

«Σκεφτόμουν να κρατήσω το δικό μου», είπε η Καρντίνια.

«Τι πράγμα; Όχι», είπε ο Μπάτριν. «Το δικό σου όνομα είναι για τον ιδιωτικό κόσμο σου. Για φίλους και σύζυγο και παιδιά και εραστές. Θα χρειαστείς αυτό το ιδιωτικό όνομα. Μην το δώσεις στην αυτοκρατορία».

«Με ποιο από τα ονόματά σου σε αποκαλούσε η μητέρα μου;»

«Με έλεγε Μπάτριν. Τουλάχιστον για αρκετό διάστημα ώστε να έχει σημασία. Τι κάνει η μητέρα σου;»

«Καλά είναι». Πριν από τρία χρόνια, η Χάνα Πάτρικ είχε δεχθεί τη θέση της κοσμήτορος στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο του Γκιούελφ, δέκα εβδομάδες από τον Κόμβο μέσω της Ροής. Τώρα πια θα είχαν φτάσει εκεί τα νέα της υγείας του αυτοκράτορα που επιδεινωνόταν. Δεν θα μάθαινε ότι η κόρη της είχε γίνει αυτοκράτειρα παρά μόνο αρκετό καιρό αργότερα. Η Καρντίνια ήξερε ότι η μητέρα της είχε αμφίθυμα συναισθήματα για την ενθρόνισή της.

«Σκέφτηκα να την παντρευτώ», είπε ο Μπάτριν.

«Μου το είπες». Η Καρντίνια αλλιώς τα είχε ακούσει από τη μητέρα της αλλά δεν ήταν η κατάλληλη στιγμή για να το αναφέρει.

Ο αυτοκράτορας ένευσε και άλλαξε θέμα. «Θα μπορούσα να σου προτείνω ένα όνομα; Ως αυτοκρατορικό όνομα».

«Ναι, παρακαλώ».

«Γκρέιλαντ».

Η Καρντίνια έσμιξε τα φρύδια. «Δεν το ξέρω αυτό το όνομα».

«Όταν πεθάνω, ψάξε την. Και μετά έλα να μου μιλήσεις».

«Θα το κάνω».

«Ωραία, ωραία. Θα γίνεις καλή αυτοκράτειρα, Καρντίνια».

«Σ' ευχαριστώ».

«Θα πρέπει να γίνεις. Η αυτοκρατορία θα το χρειαστεί, στο τέλος».

Η Καρντίνια δεν ήξερε τι να πει σ' αυτό, οπότε μόνο ένευσε και έπιασε το χέρι του πατέρα της. Εκείνος φάνηκε να ξαφνιάζεται, και το έσφιξε, πολύ μαλακά.

«Λέω να κοιμηθώ τώρα», είπε. «Θα κοιμηθώ και μετά θα είσαι αυτοκράτειρα. Είναι εντάξει αυτό;»

«Εντάξει είναι», είπε η Καρντίνια.

«Ωραία. Καλά». Ο Μπάτριν έσφιξε το χέρι της Καρντίνια τόσο απαλά που μόλις ήταν αντιληπτό. «Σε αποχαιρετώ, Καρντίνια, κόρη μου. Λυπάμαι που δεν αφιέρωσα περισσότερο χρόνο να σου δείξω την αγάπη μου».

«Όλα είναι εντάξει», είπε η Καρντίνια.

Ο Μπάτριν χαμογέλασε. «Έλα να με δεις».

«Θα έρθω».

«Ωραία», είπε ο Μπάτριν και αποκοιμήθηκε.

Η Καρντίνια κάθισε με τον πατέρα της και περίμενε να γίνει αυτοκράτειρα.

Δεν χρειάστηκε να περιμένει πολύ.